

රැකියා විරහිත පරිගණක ශිල්පීහු

සිංහලෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් දීමට විරුද්ධවුවත් ඒ සඳහා දේශපාලන හේතු වූ බව සඳහන් කෙළෙමු. කෙසේ වෙතත් එදා සිංහලෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලැබුවේ අතරමං කරනු ලැබූහ. එසේ අතරමං කරනු ලැබුවේ ද ඔවුන්ගේ දරුවෝ ද අද සිංහලෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලැබීමට අකමැති වෙති. තම කටුක අත් දැකීමෙන් පාඩම් ඉගෙන ගෙන ඇති මොවුහු අද ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ඉංග්‍රීසියෙන් ම ලබා දිය යුතු යැයි කියති. ඔවුන්ට ඉංග්‍රීසියෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලත් අයගේ ද සහාය ලැබෙන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ. අද ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ට තොර තෝංචියක් නැතිව කියා දෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙහි හා පරිගණක දැනුමෙහි ඇති විස්තරවත් පිළිබඳ ව ය. ඉංග්‍රීසිය හා පරිගණක දැනුමක් ලබා ගත් අයකුට ඉතා පහසුවෙන් රැකියාවක් ලබාගත හැකිය යන මිථ්‍යාව අද පතුරුවා ගෙන යනු ලැබෙයි.

මේ පිරිස ද තම දෙමව්පියන් මෙන් ම අතරමංවනු අනාගතයේ දී දැකගනු හැකිවනු ඇත. අද තරුණ තරුණියන්ට රැකියා නොලැබෙනුයේ ඉංග්‍රීසිවත් පරිගණක ශිල්පයවත් නොදැනීම නිසා නොවේ. එයට ඇත්තේ එකම හේතුවක් පමණ ය. ඒ අන් කිසිවක් නොව රැකියා නොමැති වීම ය. ජනගහණය වැඩි වූ වේගයට සමානුපාතික ව රැකියා නිර්මාණය කිරීමට මෙරට කිසිම ආණ්ඩුවකට නොහැකි වී ඇත. එයට හේතුව ආර්ථිකය පළමු නොවීම ය. නැතහොත් පළමු කිරීමට නොහැකි වීම ය. ආර්ථිකය පළමු නොවීම නිසා රැකියා නිර්මාණය නොවනු පමණක් නොවේ. සිංහලෙන් හෝ යම්කිසි ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලැබීමෙන් පසුව තරුණ තරුණියන්ට තමන් ලබා ගත්තේයැයි සලකනු ලැබූ දැනුමට සරිලන රැකියාවක් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ද විය. ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ ගම්වල හෝ වෙනත් නැතක ර්තියා උගත්කමට නුසුදුසු රැකියාවක් කිරීමට නොහැකි විය. මෙහි ප්‍රතිඵලය වූයේ තිබූ රැකියා ස්වල්පය එක්කෝ ඉංග්‍රීසියෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලැබූ අයට පමණක් සීමා වීම ය. නැතහොත් පාලක දේශපාලන පක්ෂයේ බලවතුන් සමග ඇයි හොඳයිකම පැවැත් වූ කිහිප දෙනෙකුට පමණක් සීමා වීම ය. අද වන විට තත්ත්වය තව තවත් බරපතල වී ඇත. අද අළුතින් රැකියා බිහි නොවනවා පමණක් නොවේ. ආර්ථිකයේ වෙනස්වීම හේතුවකටගෙන අද ගම්වල සාම්ප්‍රදායික ව කරගෙන ආ රැකියා තව දුරටත් කර ගෙන යෑම අපහසු වී ඇත.

අද කෘෂිකර්මය කළ නොහැක්කක් බවට පත්වෙමින් ඇත. විශේෂයෙන් ම කුඹුරු ගොවිතැනින් පාවුඩක් මිස ලාභයක් අත් නොවන බව ගොවියෝ කියති. ඊනියා විවෘත වෙළෙඳපොළ සංකල්පය තුළ මෙරට අනුකාරක ඇංකරයෝ ලෝකයේ කිසිම රටක නැති තරගකාරීත්වයකට මෙරට ගොවියා පත්කර ඇත. මේ කසිකබලේ දේශපාලනඥයන් හා ඔවුන්ට උපදෙස් දෙන්නේ යැයි කියන එවැනි ම කසිකබලේ ආර්ථික විද්‍යාඥයන් දන්නේ එකම එක ආර්ථික ප්‍රවාදයක් පමණකි. ඔවුන්ට අනුව මෙරට ගොවියා (නිෂ්පාදකයා) කෙසේ හෝ ලෝකයේ අනෙක් රටවල නිෂ්පාදන සමග තරගකාරී මිලකට තම නිෂ්පාදන අලෙවි කළ යුතු ය. බැරි නම් නිෂ්පාදනය අත්හළ යුතු ය. අපට අවශ්‍ය කැම බීම ද එවිට අප පිටරටින් ආනයනය කළ යුතු ය. අපේ නිෂ්පාදන පිටරට නොයවා (අපනයනය නොකර) අප පිටරටින් භාණ්ඩ ගෙන්වා ගන්නේ (ආනයනය කරන්නේ) අපට ලැබෙන ශාය මත ය. ශාය දීමට බටහිරයෝ විවිධ කොන්දේසි අපට පණවති. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ඊනියා සාමය ඇති කිරීම අද පණවා ඇති ප්‍රධාන ම කොන්දේසිය වෙයි. ශාය ලබා දීමේ දී හා පිටරටින් භාණ්ඩ ගෙන්වීමේ දී විවිධාකාරයේ කොමිස් ගනු දෙනුවලට දේශපාලනඥයෝ මෙන් ම ව්‍යාපාරිකයෝ ද ඉහළ නිලධාරීහු ද සහභාගි වෙති. මේ කොමිස් ලබා ගැනීම තම පීචනයේ එකම අරමුණ කරගත් මොවුහු පිටරටින් පණවන කොන්දේසි පිළිගැනීමට සැදී පැදී සිටිති. අද අප රට තුළ සංසරණය වන මුදල්වලින් ඉතා විශාල ප්‍රමාණයක් ශාය හා කොමිස් ය. ඉතා ඉහළ තලයේ සිට පහළ තල දක්වා මේ ශාය හා කොමිස් විවිධාකාරයෙන් රෙදී යයි. ලෝකයේ ඇති ඉතා ම සරල ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය ඇත්තේ අප රටේ විය යුතු ය. එහි ඇත්තේ එක ම එක අරමුණක් පමණකි. එනම් ශාය හා කොමිස් ලබා ගැනීම හා බෙදා ගැනීම ය. රට සංවර්ධනය යන්න දේශපාලන මෙන් ම ඊනියා ශාස්ත්‍රීය සම්මේලන වේදිකාවලට පමණක් සීමාවූවක් වෙයි.

අද තොරතුරු හා පරිගණක තාක්ෂණ පාඨමාලා ක්‍රියාත්මක වන්නේ ද මේ පසුබිමෙහි ය. මේ පාඨමාලා ඇති කර තිබෙන්නේ මෙරට තරුණ තරුණියන්ට අනුකාරක හෝ පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට වඩා පරිගණක විකිණීම පෙරදැරි කර ගෙන ය. රටට ලැබෙන ශාය විශදම් කර පරිගණක ගෙන්වා විකිණෙයි. පරිගණක ගෙන්වීමේ දී කොමිස්

අතින් අත යයි. පරිගණක විකිණීම සඳහා නොයෙක් උප්පරවැටි ක්‍රියාත්මක වෙයි. එහි දී යොදා ගැනෙන ප්‍රධාන ම අවිය වනුයේ දෙමව්පියන් බය කිරීම ය. මේ දෙමව්පියන්ගෙන් අද විශාල බහුතරය අන් කවරකුවත් නොව සිංහලෙන් ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලැබුවෝ වෙති. කිසිම දෙයක් හිතා ගැනීමට බැරි මේ දෙමව්පියන්ට පරිගණක අධ්‍යාපනයේ ඇති වටිනාකම වෙළෙඳ දැන්වීම් මගින් හා වෙනත් ක්‍රමවලින් කියා දෙනු ලැබේ. අනාගත ලෝකයේ පරිගණක අධ්‍යාපනය නොලැබුවකු හිකම ම හිකම පුස්සකු වන බවට මේ දෙමව්පියන් දැනුවත් කර ඇත. අද ලියන්නට කියවන්නට හැකි වීම මෙන් ම අනාගතයේ දී පරිගණක යොදා ගැනීමට හැකිවීම බොහෝ දෙනාට වඩෙදායක වනු ඇත. මේ පිළිබඳ විවාදයක් නැත. එහෙත් අද මධ්‍යම පංතික දෙමව්පියන් තම දරුවන්ට පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන්නේ ඒ නිසා නොවේ.

පරිගණක වෙළෙන්දෝ අද දෙමව්පියන් මුළු කරමින් පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලබාදීමෙන් අනාගතයේ දී රැකියාවක් ලබා ගැනීමට හැකි වන බව කියති. මෙය නම් පටිපලේ බොරුවකි. මෙරට පරිගණක ක්‍ෂේත්‍රයෙහි රැකියා කෙතරම් දුරට නිර්මාණය වන්නේ ද? ඉදිරි අවුරුදු දහය තුළ මෙරට මේ ක්‍ෂේත්‍රයෙහි මේ මට්ටමේ මෙතරම් රැකියා ඇති වන්නේ යැයි කිව හැකි ද? අභියෝග අසරණ දෙමව්පියන් නොරවටා පරිගණක ක්‍ෂේත්‍රයෙහි ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තුවන රැකියා පිළිබඳ අඩුම තරමින් දළ සටහනක් වත් ඉදිරිපත් කිරීමට බලධාරීන්ට හා නිලධාරීන්ට හැකි ද? මෙරට අනුකාරකයන්ගේ බුද්ධි මග්ගයට පින් සිදු වන්නට ගණිතය ඉගෙන ගත් අයකුට කළ හැක්කේ ගණිතය ඉගැන්වීම ය. භෞතික විද්‍යාව පමණක් නොව කෘෂිකර්මය ඉගෙන ගත්තවුන්ට ද කළ හැක්කේ තම තමන් දත් දේ ඉගැන්වීම පමණකි. කෘෂිකාර්මික රටක් යැයි කියන මේ රටේ කෘෂිකර්ම උපාධිධාරීහු අද පාසල්වල උගන්වති. සංගීතය ඉගෙන ගත් අයට ද කළ හැක්කේ සංගීතය ඉගැන්වීම පමණකි. අනාගතයේ දී පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලබා ගත්තවුන්ට ද කළ හැක්කේ පරිගණක විද්‍යාව ඉගැන්වීම පමණකි. එහෙත් අවාසනාවකට එක් ගුරුවරයකුට එක් ශිෂ්‍යයකුට වඩා ඉගැන්විය හැකි ය. එබැවින් පරිගණක විද්‍යාව ඉගෙන ගත් අයගෙන් ඒ ඉගැන්වීමට ලැබෙන්නේ ද සීමිත පිරිසකට පමණකි. ඉතිරි අයට යන කල දසාව කුමක් ද?

මෙයින් අදහස් වන්නේ කිසිම ක්‍ෂේත්‍රයක ඉගැන්වීම හැරෙන්නට වෙනත් රැකියා නොමැති බව නොවේ. අද සංගීතය දත් වීක දෙනෙක් තම ගීත පටිගත කර විකුණා පීචන් වෙති. එමෙන් ම පරිගණක ක්‍ෂේත්‍රයෙහි ද යම් යම් රැකියා ඇති වනු ඇත. එහෙත් අද දෙමව්පියන් මුළු කිරීම සඳහා කියන ආකාරයෙන් තම ඒ ක්‍ෂේත්‍රයෙහි හෝ රැකියා ඇති නොවනු ඇත. නිෂ්පාදනය නොව භය හා කොමිස් මත ක්‍රියාත්මක වන ආර්ථිකයකට ඔනෑම ක්‍ෂේත්‍රයක නිර්මාණය කළ හැක්කේ සීමිත රැකියා ප්‍රමාණයක් පමණකි. තව අවුරුදු දහයකින් පමණ මෙරට තවත් ප්‍රශ්නයක් ඇති වනු ඇත. ඒ පරිගණක අධ්‍යාපනයක් ලැබුවන්ගේ විරැකියා ප්‍රශ්නයයි. අනාගතයේ දී කොටුව දුමරියපොළ ඉදිරිපස රැකියා නොමැති පරිගණක විද්‍යාව හා තොරතුරු තාක්‍ෂණය හැදෑරුවන් උපවාස කරනු දැකිය හැකි වනු ඇත. එහෙත් මේ අසරණ දෙමව්පියන්ට කළ හැක්කේ කුමක් ද? වෙනත් විෂයක් ඉගෙන ගැනීමෙන් තම දරුවන් අද ම විරැකියා පෝලීමට එකතු වනු ඇති බැවින් ප්‍රශ්නය අනාගතයට භාරකර කල් ගෙවීමට ඔවුන්ට සිදු වී ඇත.

මෙය ඉතා අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් වන්නේ විශේෂයෙන් ම සිංහලයන් පරිගණක ශිල්පයෙහි දක්‍ෂතාවයක් දැක්වීම නිසා ය. පරිගණක ශිල්පය යනු ප්‍රවාදාත්මක දැනුම් පද්ධතියක් නොවේ. එහි බටහිර අර්ථයෙන් විද්‍යාවක් නැත. පරිගණක විද්‍යාව යැයි කිව ද එය ඉංජිනේරු විද්‍යාව වැනි ශිල්පයක් වත් නොවේ. ඉංජිනේරු විද්‍යාවට (ශිල්පයට) භෞතික විද්‍යාව වැනි පදනම් විද්‍යාවක් වෙයි. පරිගණක දැනුම ද ශිල්පයකි. එහෙත් පරිගණක ශිල්පයට එවැනි පදනම් විද්‍යාවක් හෝ නැත. පරිගණක තාක්‍ෂණය බටහිර බිහි වුව ද එය ක්‍රියාත්මක වන්නේ බටහිර සුසමාදර්ශවලින් බැහැරව ය. අනෙක් අතට සිංහලයෝ සංස්කෘතික ව ශාස්ත්‍රවලට වඩා ශිල්පවලට දක්‍ෂතාවයක් දක්වති. එබැවින් පරිගණක ක්‍ෂේත්‍රයෙහි සමහර වට ලෝකයෙහි ම ශූරයන් බිහි කිරීමට සිංහලයන්ට හැකියාවක් ඇතැයි සිතමි. එහෙත් ඒ සඳහා පරිගණක විකිණීම මත පදනම් නොවූ වැඩ පිළිවෙළක් රටට අවශ්‍ය වෙයි. ඒ වැඩ පිළිවෙළ සකස් කිරීමට තම යම් ප්‍රමාණයක ශාස්ත්‍රයක් අවශ්‍ය වෙයි. එසේ සකස් කිරීමට තරම් ශාස්ත්‍ර දැනුමක් ලබාගෙන නැතිවා නොවේ. එහෙත් ඒ වැඩ පිළිවෙළ නිෂ්පාදනය සමග බැඳුණක් විය යුතු ය. වෙනත් අරමුණු ඇති කොමිස් කාක්කෝ එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ගැන නොසිතති.

කෙසේ හෝ වේවා අද බොහෝ මධ්‍යම පාඨක දෙමව්පියන්ට අවශ්‍ය වී ඇත්තේ තම දරුවන්ට ඉංගිරිසියෙන් ඉංගිරිසි අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට ය. එය මූලික වශයෙන් ම දේශපාලන හා ආර්ථික හේතූන් නිසා ඇති වන්නකි. ආර්ථික වශයෙන් ගත්කල, රැකියාවක් ලබා ගැනීමත්, දේශපාලන වශයෙන් ගත්කල සමාජ බලයක් ලබා ගැනීමත් මේ අවශ්‍යතාව පිටුපස වෙයි. අද මේ දෙමව්පියන් හා එදා ඇතැම් ඉංගිරිසි කතාකරන්නන් ඉංගිරිසි අධ්‍යාපනය සිංහලෙන් ලබා දීමට දේශපාලන හා ආර්ථික හේතූන් නිසා විරුද්ධ වුව ද එදා යම් පිරිසක් ඇසූ ප්‍රශ්නයක අදට ද වූ වලංගු භාවයක් වෙයි. ඒ ප්‍රශ්නය අපේ ප්‍රවාද ලිපි පෙළ සම්බන්ධයෙන් සෘජුව ම වැදගත් වෙයි. එදා ඔවුන් ඇසූ ප්‍රශ්නය වූයේ ඉංගිරිසි දැනුම නැත්නම් ඉංගිරිසි අධ්‍යාපනය සිංහලෙන් ලබා දිය හැකි ද යන්න ය. බටහිර භෞතික විද්‍යාව වැනි විෂය පථයක් නොව ආර්ථික විද්‍යාව හා සමාජ විද්‍යාව වැනි විෂය ඉගැන්වීමට වුව ද සිංහලෙන් වචන තිබේ දැයි ඔවුහු ඇසූහ.

මෙය ඉතා වැදගත් ප්‍රශ්නයකි. එදා අවුරුදු හතළිහකට පමණ පෙර ඒ ප්‍රශ්නය ගැන එතරම් අවධානයක් යොමු කෙළේ යැයි නොසිතමි. විශ්ව විද්‍යාලවල සිංහලෙන් ඉගැන්විය හැකි යැයි කී පිරිස සිංහලෙන් වචන නැත්නම් වචන සාදාගත හැකිය යන පදනමේ සිට ක්‍රියාත්මක වූහ. මූලික වශයෙන් ගත් කල මේ පිරිස ජාති හිතෙන්ම දේශප්‍රේමී පිරිසක් වූහ. ඔවුහු කැප වීමෙන් මහත්සි වී අනෙක් අදාළ බුද්ධිමතුන් සමග එක් වී අවශ්‍ය වචන සාදා ගැනීමට කටයුතු කළහ. එක් භාෂාවකින් ඇති දැනුමක් තවත් භාෂාවකට පරිවර්තනය කිරීමේ දී අවශ්‍ය වන්නේ පාරිභාෂික වචන පමණක් යැයි ඔවුන් විශ්වාස කළා වැනි ය. එහෙත් එය එසේ නොවන බව අපි දනිමු. ඉංගිරිසි හා වෙනත් යුරෝපීය භාෂා හරහා බිහි වී ඇති දැනුම සිංහලෙන් ලබා දීම යනු වචන ටිකක් තනාගෙන ඒ දැනුම සිංහලෙන් ප්‍රකාශ කිරීම නොවේ. බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට හැකි ද එසේ ඉගැන්වීමේ දී පැන නගින ගැටළු කවරේ ද යන්න අවුරුදු හතළිහකට පසුව හෝ සාකච්ඡා කළ යුතු වෙයි.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා